

6086 XV [inde ab a. 1868 in museo Asculano n. 677]. Pendet 31 gr., sed deest pars. Robiginem habet ferrugineam.

Descripsi.

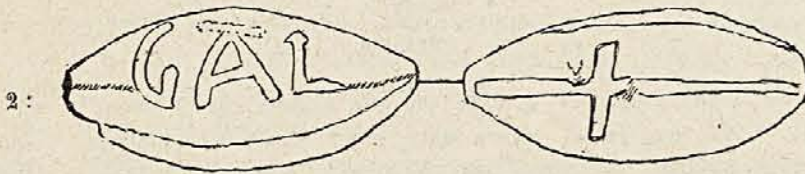
Cogitari potest ex. gr. de Marsis vel Marrucinis.

XVI [vol. I n. 654] 1 nuper rep. prope Asculum in flumine Truento LIPS. Eam glandem frequenter in Truenti ripis repertam esse ait MINIC. p. 216, at testes, quos laudat, idem hoc Lipsii exemplum repetiverunt.

2 origo non traditur [in mus. Kircheriano n. 213. — Octo glandes sic inscriptas reperiri in mus. Kircheriano testatur Mommsenus, sed nunc certe hoc unicum est exemplar, exceptis duabus incisis falsis 290 et 306 nuper demum illatis].

3 in Castellano rep. [ab a. 1872 in mus. Asculano n. 1472]. Pendet 63 gr. Ex eadem forma atque praecedens videtur provenisse.

4 in Castellano rep. [ab a. 1870 vel 1871 in mus. Asculano n. 1064]. Pendet 57 gr.

GAL (2 [3?] GAL, 4 GAL?) X pugio

1 Lipsius Poliorcet. IV 3 extr. ed. 1605 aere incisam litteris vulgaribus: GAL sine aversae partis figura. A Lipsio opinor acceperat Gruterus 1158, 6 (ex altero utro praeter alios De Minicis t. II 16).

2 Contuli et supra ex ectypo delineatam exhibui; est GAL, sed lineola supra A posita minus exstat quam ceterae, id quod sciscitanti mihi nuper inspecta glande denuo confirmavit Henzenus. — De Minicis t. II 27 (GAL in tab., sed in comm. p. 202 et 216 CXL = C TALna male); Ritschl t. VIII 22 adversam partem ad exemplar Marchii, aversam ex Minicio exhibuit; Garrucci Syll. n. 947; Ruggiero n. 213.

3 Descripsi; num lineola - in summa A (vel A) exstet, dubium est.

4 Descripsi. — Litterae valde detritae sunt: GAL.

Lineolam, quae in n. 2 et minus clara in n. 3 supra A cernitur, minus tamen alte exstans quam litterae, casui tribuendam puto; certe quid significet non video et lectionem GAL satis confirmant cetera exemplaria. Mommseno inde facta videtur esse, 'quod apices elementorum in plumbo fuso facile efficiuntur iusto latiores'. Sed ductus is, de quo agitur, recte expressus eam originis interpretationem non admittit. — Figuram partis aversae non recte fulmen interpretatus est, ut videtur, Minicius p. 256 (eum secuti sunt Mommsenus et Ruggierus; Garruccius omnino non commemorat).

In GAL potest quidem inesse Galba (id quod proposuit Bergk Schl. p. 152), fortasse Servius Sulpicius Pompeii Strabonis legatus, qui obsidionem Firmanam solvit (Appian. I 47 Σουλπίκιος), idem ut videtur qui Paelignos proelio fudit (Liv. per. 73 ubi sic sex sul codex Naz.), Marrucinos Vestinosque cecidit (Liv. per. 76 et Oros. V 18 § 25 Sulpicius): ei enim Galbae cognomen fuisse verisimile est; quamquam num ad eundem referenda sint, quae de Servio Galba Liv. per. 72 narrantur, plane incertum est. Collata tamen n. XVII l. Gal. magis probabile est intellegendos esse in hac quoque glande milites Gallos. 'Romanis inter alia gentium externarum auxilia (Liv. ep. 72) Gallorum quoque peditum decem milia adfuisse scribit Appianus (b. c. 1, 42) idemque de auxiliis Italicorum Gallicis, mercede conductis Transalpinis opinor, paulo post verba facit (b. c. 1, 50). Utrius igitur partis Gallorum hae glandes sint, non constat.' Haec Mommsenus vol. I ad n. 654.

6086 XVII [vol. I n. 655, 674] 1 origo non traditur. — Inter belli socialis glandes exhibet MINIC. [in museo Neapolitano n. 55 = 197]. Pendet 46,5 gr.

2 origo non traditur [olim Santangeli n. 4, nunc in museo Neapolitano n. 1722]. Pendet 46 gr., robigine subnigra incrustata est.

1 Descripsi ut supra repraesentavi. — Fiorelli Catal. p. 11 n. 197: TAH videlicet ad exemplar inscriptionis HA-; at ea ficticia est: vide falsam n. 666*. — Eandem exhiberi conicio a Minicio t. II 17, p. 202 et 212 (inde Ritschl t. VIII 19 et Mommsen vol. I n. 674 ligno inc.) in tab.: TAQW, in comm. p. 212: TAQW (GAL legendum fort. esse addens). Non recte TAH legit Gamurrinius Bull. dell' Inst. 1868 p. 189 nec probabilius putavit male descriptam esse pro ONKO (vide nostram n. XXXII) Garruccius Syll. n. 970.

2 Descripsi ut supra repraesentavi. — Eandem opinor significat Garruccius Syll. n. 947 in una ex Santangelanis GAL inscriptum esse testans.

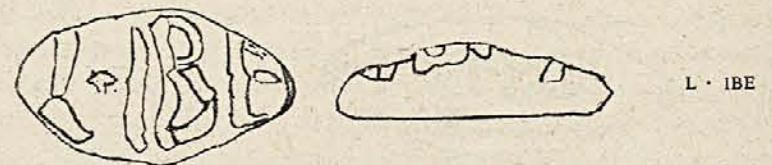
Minicius praeterea tab. II 19, p. 202 (inde Ritschl t. VIII 18; Mommsen vol. I n. 655; Garrucci Syll. n. 948) origine vel museo non memorato exhibet glandem: L-GAL. Sed fieri potest, ut non sit nisi apographum minus accuratum eiusdem huius 1; certe in comm. p. 212 praeter Lipsianam GAL solum huius inscriptionis exemplum memorat illud TAQW, quod ex nostra 1 repetitum esse supra conieci.

Utriusque glandis inscriptio difficilis est lectionis; sed hanc L-GAL diligenti examine repertam satis certam existimo. Prior 1 magis acuminata est quam altera; A errore facile ex forma retro inscribenda explicando inversa est.

Huc rettuli propterea, quod Santangelanae (inter quas est n. 2) omnes Asculanae vel certe Picenae sunt, altera autem (n. 1) huic simillima est ac fortasse adeo ex eadem forma provenit. Huc accedit quod Minicius, si tamen ille hanc n. 1 edidit, inter glandes belli socialis exhibet.

Subieci quae Mommsenus ad Minicianam L-GAL (n. 655) adnotavit: 'Quod si recte ita lectum est cogitandumque de legione Gallica, haec non fuit Gallorum mercenariorum, sed aut civium Romanorum (cf. Plutarch. Sertor. 4) aut civium Italicorum in Gallia cisalpina conscripta'.

XVIII Asculi in flumine Castellano 10 Sept. 1877 reperta me et Iulio Gabriellio adstantibus [nunc in museo Asculano n. 2256]. Pendet 38 gr.

Descripsi cum Gabriellio et supra duplici exemplo repraesentavi, quorum alterum a margine superiore exceptum est.

In aversa parte est plana (ut n. V. XLII), litterae graciliores sunt et prope accedunt ad pictas vel calamo scriptas vel tabulis aeneis incisas; tales autem non abhorrent a glandium formis, quarum argillae umidae inscribantur. — De quartae litterae lectione mihi videtur non dubitandum esse; lineola summa cum glandis margine descendit.

Interpretatio plane incerta est. Quod in promptu est legio (Hiberorum), admitti plane nequit. — Cf. ad n. X.